

Arrest

nr. 70 773 van 28 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 28 september 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 september 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. BUYTAERT, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnen voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, worden op 18 januari 2010 in de luchthaven van Zaventem aangetroffen, komende uit Griekenland. Het betreft verzoeker en zijn twee echtgenotes, verzoeksters. Ze zijn vergezeld van hun kinderen.

Op 20 januari 2010 dienen verzoekers een asielaanvraag in.

Uit een onderzoek van de vingerafdrukken blijkt dat verzoeker reeds werd geregistreerd in Samos, Griekenland op 4 december 2009.

Op 23 februari 2010 vragen de Belgische autoriteiten aan Griekenland de terugname van verzoeker, verzoeksters en de kinderen op grond van artikel 10.1 van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend.

Op 4 augustus 2010 worden de asielaanvragen van verzoekers overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 17 juni 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 23 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4^e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. De standaard medische getuigschriften dd. 15.04.2011 voor verzoekers I. K. en O. A. tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van de ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

(...)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Enigste middel

Schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet;

Schending van artikel 62 van de Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dd. 15 december 1980, B.S. 31 december 1980 (afgekort Vreemdelingenwet);

Schending van het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht;

Schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur

Schending van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht;

Machtsmisbruik

1. De verwerende partij is van mening dat de medische getuigschriften die de verzoekende partijen hebben neergelegd ter ondersteuning van hun medische regularisatieaanvraag niet voldoen aan de voorwaarden gesteld in de wet, meer bepaald het artikel 9ter, §1, lid 4 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 9ter, §1, lid 4 van de Vreemdelingenwet dienen volgende medische gegevens verschaft worden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De verwerende partij meent onterecht dat in casu geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte is gedaan.

De verzoekende partijen verwijzen naar hetgeen dokter P.D.L. in het neergelegde medische attest betreffende de gezondheidssituatie van de eerste verzoekende partij heeft geschreven:

"Diabetes slechts matig onder controle;

Astma onder controle mits stricte medicatie;

Hypertensie onder controle met medicatie"

(stuk 6, de verzoekende partijen zetten vet)

De behandelende dokter van de eerste verzoekende partij vermeldt dat enerzijds dat de aandoeningen asthma en hypertensie slechts onder controle kunnen gebracht worden mits strikte inname van medicatie en anderzijds dat de diabetes slechts matig onder controle te brengen is.

Aangezien dokter P.D.L. deze twee aspecten benadrukt (onder controle mits medicatie of zelfs matig onder controle), kan niet anders dan aanvaard worden dat dokter P.D.L. effectief een uitspraak heeft gedaan over de graad van ernst van de aandoeningen van de eerste verzoekende partij. Als een aandoening slechts matig onder controle te brengen is, betekent dit dat de aandoening ernstig is!

Ook verder in het standaard medisch attest wordt verwezen naar aspecten die wijzen op de ernst van de aandoeningen van de eerste verzoekende partij (cf. uitgebreidheid van de behandelingen, complicaties bij stopzetting behandeling).

In het neergelegde medische attest van de derde verzoekende partij staat het volgende vermeld:

"zeer ernstige ferriprive anemie ten gevolge van menstrueel bloedverlies "

(stuk 7, de verzoekende partijen zetten vet)

Dokter P.D.L. bevestigt onder punt B dat de derde verzoekende partij nog steeds aan deze ferriprive anemie lijdt (stuk 7).

Opnieuw wordt er verder in het standaard medisch attest verwezen naar aspecten die de ernst van de aandoening van de derde verzoekende partij benadrukken. Dit mag niet genegeerd worden.

De stelling van de verwerende partij dat in de neergelegde attesten niet geoordeeld zou zijn over de graad van de ernst getuigt zonder enige twijfel van het gegeven dat de verwerende partij heeft nagelaten de medische attesten grondig te analyseren, maar slechts een héél oppervlakkige prima facie toets heeft uitgevoerd.

Dergelijke werkwijze strookt niet met de werkwijze die mag verwacht worden van een behoorlijk besturende overheid!

2.

Indien niet aanvaard wordt dat het geciteerde antwoord uit het neergelegde standaard medisch attest de graad van ernst bevat, dan dient op het volgende gewezen te worden.

Het is immers zo dat het standaard medisch attest dat toegevoegd dient te worden bij de aanvraag tot medische regularisatie NIET verwijst naar de 'graad van ernst van de aandoeningen', maar slechts naar de 'ernst van de aandoeningen*.

Er kan verwezen worden naar het Koninklijk Besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (stuk 8). Onder punt B. DIAGNOSE, wordt van de behandelende arts gevraagd de volgende informatie te verstrekken: 'Gedetailleerde beschrijving van de aard. en de ernst van de aandoeningen'.

Er wordt niet gevraagd naar de graad van ernst, doch slechts naar de ernst.

Als nogmaals hetgeen genoteerd staat in de standaard medisch attesten (stukken 5 en 6) erop nagelezen wordt, dan kan alleen maar vastgesteld worden dat in de attesten wel degelijk de gevraagde informatie gegeven werd, met name een gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen.

Gelet op het voorgaande, schendt de bestreden beslissing duidelijk de regels van behoorlijk bestuur en de zorgplicht. De verwerende partij heeft de beslissing genomen en men kan niet anders dan stellen dat zij duidelijk haar macht misbruikt.

3.

Er kan niet verwacht worden dat in het standaard medisch attest informatie wordt gegeven die NIET gevraagd wordt.

De behandelende artsen kunnen slechts antwoorden op de gestelde vragen.

4.

Er dient gewezen te worden op de discrepantie die bestaat tussen de Nederlandstalige en de Franstalige versie van liet standaard medisch attest. In de Franstalige versie staat er genoteerd 'le degré de gravité', doch in de Nederlandstalige versie ontbreekt het woord 'graad'.

De verzoekende partijen kunnen niet het slachtoffer worden van een lacune in het standaard medisch attest, dat door de wetgever ter beschikking werd gesteld en dat verplicht dient aangewend te worden bij een aanvraag tot medische regularisatie.

5.

Bijkomstig dienen de opmerkingen van de Nationale Raad van de orde van geneesheren in overweging genomen te worden. In zijn vergadering van 19 februari 2011 heeft de Nationale Raad een aantal bemerkingen en beschouwingen gesteld;

"De Nationale Raad is bovendien van mening dat de behandelende arts tevens een functie van arts-deskundige wordt toebedeeld gezien de vragen over ernst, gevolgen, mogelijke complicaties, evolutie en prognose van één of meerdere aandoeningen. Hij meent dat een onderscheid dient gemaakt tussen, de functie van een behandelende arts en die van een arts-deskundige. In dit geval is het de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken die de beslissing moet nemen, "

(stuk 9, 'Standaard medisch getuigschrift inzake de medische regularisatie van vreemdelingen', Orde van geneesheren, dd. 19 februari 2011)

De verwerende partij dient te oordelen over de medische regularisatieaanvraag. Het is de verwerende partij, in samenwerking met de arts-deskundigen door de verwerende partij gemandateerd, die zal oordelen of de gezondheidssituatie van de aanvrager in die mate ernstig is dat een verblijf omwille van medische redenen kan worden toegekend.

De bestreden beslissing is daarenboven een schoolvoorbeeld van steeds terugkomende onwil in hoofde van de verwerende partij.

Dat de bestreden beslissing een staaltje is van de voortdurende schendingen van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht door de verwerende partij is zonder enige twijfel duidelijk.

Ieder pietluttig gebrek of onduidelijk element is voor de verwerende partij voldoende om een aanvraag tot regularisatie onontvankelijk dan wel ongegrond te verklaren, zonder de aanvrager hierop te wijzen zodoende toch op zijn minst aan de aanvrager de kans te geven het tekort te vervolledigen of het onduidelijk element te verklaren.

In casu is er zelfs geen gebrek of onduidelijkheid aanwezig: in de neergelegde standaard medisch attesten werd uitgebreid en in detail geantwoord op de gestelde vragen.

7.

Tot slot kan, gelet op voorgaande uiteenzetting, geconcludeerd worden dat er in casu sprake is van machtsmisbruik uitgaande van de verwerende partij. Dergelijke praktijken kunnen geenszins getolereerd worden!

Alle nodige gegevens staan genoteerd in de neergelegde medische attesten. Er is dus voldaan aan het artikel 9ter, §1, lid vier van de Vreemdelingenwet. Er kan verwacht worden van de verwerende partij, als zijnde een administratieve overheid, dat de nodige zorgvuldigheid aan de dag wordt gelegd bij de beoordeling van een dossier.

Zoals reeds benadrukt kan een lacune in het standaard medisch attest zoals ter beschikking gesteld door de wetgever aan een aanvrager tot medische regularisatie niet verweten worden.

De weigering is onredelijk.

De bovenstaande rechtsregels worden dan ook in de bestreden beslissing zonder meer geschonden."

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalt dat het medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden. Vervolgens stelt de verwerende partij dat er in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de standaard medische getuigschriften van 15 april 2011 en dat deze onvoldoende zijn omdat zij geen enkele uitspraak tonen omtrent de graad van ernst van de ziekte. De verwerende partij wijst erop dat het aan de behandelende arts toekomt om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de ernst van de aandoening, zoals overigens duidelijk blijkt omschreven in het standaard document met verwijzing naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het volstaat niet om louter en alleen een medische aandoening te benoemen zonder expliciet de ernst ervan op medische wijze weer te geven. De verdere beoordeling van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient immers te gebeuren door de ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde en niet door de verwerende partij. Verzoekers kunnen volgens de verwerende partij dan ook niet gevolgd worden in hun stelling als zouden de door hen overgemaakte medische getuigschriften *in casu* voldoende zijn temeer

uit de wet duidelijk blijkt dat er voldaan moet worden aan de drie hogervermelde cumulatieve voorwaarden. De verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing terecht onontvankelijk werd verklaard omdat de standaard medische getuigschriften geen enkele uitspraak tonen omtrent de graad van ernst van de ziekte. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet laat immers geen appreciatieruimte over aan de verwerende partij. De verwerende partij vervolgt dat het determinerend motief van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze kan gelezen worden in de thans bestreden beslissing zodat verzoekers niet aantonen op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden. De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en maakt geen schending uit van de door verzoekers aangehaalde beginselen en wetsartikelen.

2.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet, aangezien de standaard medisch getuigschriften van 15 april 2011 voor I.K. en O.A. geen enkele uitspraak doen omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Verzoekers maken bijgevolg niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

2.3.2. Vervolgens voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekers merken in hun verzoekschrift op dat de door hen neergelegde medische getuigschriften wel degelijk een uitspraak doen omtrent de graad van ernst van de ziekte. Verzoekers wijzen erop dat het medisch getuigschrift dat zij voorlegden met betrekking tot het ziektebeeld van eerste verzoeker duidelijk vermeldt dat de astma en hypertensie slechts onder controle kunnen gebracht worden mits strikte inname van medicatie en anderzijds dat de diabetes slechts matig onder controle is te brengen. Het medisch getuigschrift van derde verzoekster vermeldt volgens verzoekers dat zij lijdt aan zeer ernstige ferriprive anemie ten gevolge van menstrueel bloedverlies en dat zij nog steeds aan deze aandoening lijdt.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico,

van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Uit de lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris een aanvraag onontvankelijk kan verklaren in onderstaande hypothesen:

- indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
- indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;
- indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
- in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Indien de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aangetekend wordt opgestuurd naar de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde, in de aanvraag de effectieve verblijfsplaats in België vermeld wordt, de aanvrager zijn identiteit aangetoond heeft, het standaard medisch attest voorgelegd heeft bij zijn aanvraag en dit standaard medisch attest beantwoordt aan de voorwaarden opgenomen in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet en indien de aanvraag niet valt onder één van de twee andere hypothesen van onontvankelijkheid, dient de aanvraag ontvankelijk te worden verklaard en dient ten gronde over de aanvraag te worden beslist.

Voorts wordt omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift in de parlementaire voorbereidingen gesteld: *“Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.”* (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij hun aanvraag twee standaard medische getuigschriften, zoals vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hebben gevoegd. Dit wordt door de verwerende partij niet betwist.

2.3.2.1. Het standaard medisch getuigschrift dat betrekking heeft op derde verzoekster, O.A., werd op 15 april 2011 ingevuld door arts P.D.L. en vermeldt onder punt *“B/Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend”* dat verzoekster lijdt aan: *“ferriprieve anemie.”* In tegenstelling tot wat verzoekers in het middel beweren, wordt de *“zeer ernstige ferriprieve anemie”* enkel vermeld bij de *“medische voorgeschiedenis”* zodat niet vaststaat dat de ferriprieve anemie waaraan verzoekster momenteel lijdt, nog steeds zeer ernstig is. De woorden *“medische voorgeschiedenis”* betreffen immers niet de huidige toestand. Het getuigt bijgevolg van een correcte feitenvinding en het is niet kennelijk onredelijk dat inzake het medisch getuigschrift dat betrekking heeft op O.A. in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het geen uitspraak bevat over de graad van ernst van de ziekte.

2.3.2.2. Het standaard medisch getuigschrift dat betrekking heeft op eerste verzoeker, I.K., werd op 15 april 2011 ingevuld door arts P.D.L. en vermeldt onder punt *“B/Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend”* dat verzoeker lijdt aan: *“Diabetes slechts matig onder controle, Asthma onder controle mits strikte medicatie, Hypertensie onder controle met medicatie.”*

Uit het getuigschrift kan dus worden afgeleid dat verzoeker lijdt aan diabetes die slechts matig onder controle is en dat verzoeker lijdt aan astma en hypertensie die onder controle zijn mits inname van medicatie. In het standaard medisch getuigschrift wordt nog geattesteerd onder punt *“C/ (...) Voorziene duur van de behandeling”* *“onbeperkt, levenslang!”*, onder punt *“D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indiende de behandeling wordt stopgezet?”* *“Ontregeling diabetes, hyperglyconische coma, asthma: acute ademnood zonder behandeling!”* en onder punt *“E/ Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B”* *“chronisch te behandelen, levenslang”*

De Raad stelt bijgevolg vast dat wordt vermeld dat de aandoening chronisch te behandelen is, dat verzoeker lijdt aan diabetes die slechts matig onder controle is en dat verzoeker lijdt aan astma en hypertensie die onder controle zijn mits inname van medicatie en dat de behandeling onbeperkt en levenslang is.

Gelet op deze concrete specificaties kan *in casu* niet in alle redelijkheid worden aangenomen dat “De standaard medische getuigschriften dd. 15.04.2011 voor verzoekers I. K. (...) tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van de ernst van de ziekte.”

In zoverre de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van het standaard medisch getuigschrift dat betrekking heeft op eerste verzoeker, I.K., stelt dat dit getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet aangezien het geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van ernst van ziekte, is dit *in casu* niet afdoende gemotiveerd.

Verzoekers voeren terecht de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Het enige middel is in die mate gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET